

پښتو ژوراب

archive.org/details/@aso_mahmudi

رۆستم و زۆراب

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خدای که ورهٔ لامکان
خالق خلق و ارض و آسمان
دونیای دورست کرد به يك كن فكون
بی مثل و مانند پادشای بیچون
ستار و سرپوش ایش و کاری بد
ملك الملوك الله الصمد

استادی نقاش روی عالم ته و او
کی دیو به صورت بگری له سر آو
ایجاد کوندهٔ جمعی مرسلین
اولیاو امام عالمانی دین
باله و انانی به قوت و تاب
پؤ ستم و زور اب شای افراسیاب
له پاش معره که و شر و کارزار
بر دینه عدم خالق جبار

یارب به حق احمدی مختار
 به جمعی اصحاب مردانی ناودار
 بمان خه یته سر ریگای مستقیم
 نه بین شرمسار غفور و رحیم
 بده توفیقم خالق عالم
 بنوسم باسی جنگنامه روستم
 وایان اکهن پیاوازی پیشین
 روژی له روزان به دلی غمکین
 دانیشتبو روستم عاجزو غمبار
 له پاشان هه اسا بچی بوشکار
 شمشیری هه لگرت کندو که وان
 گورزی گاو سر خنجری ده بان
 سواری رخس بو پرهنده طیار
 روی کرده صحرا بو پاوو شکار
 روی کرده جنگه ل صحرا و کو ساران
 جیگای نی چیر و آهوی تاران

له پړ له صحرا چندگور دیاری دا
 پوښتمی دهستان به گورجی خیرا
 به پنجهی پر زور حه وایدا کمند
 گوریکی گه وره ی هینایه ژیر بند
 سره که ی برری پیستی کهنه خیرا
 له پیخ درختی هه لکه ند زو آزا
 گوشتی گوره که ی پارچه کرد به تیغ
 آگری کرده وه و گوشتی دا له سیخ
 گوشته که ی برژا کردی نوشی گیان
 همو گوشتی خوارد فرری دا ایسقان
 وه ختی که تیږبو میلی خه وی کرد
 جیکای چا کردو را کشادستو برد
 سلاخی شهرری له خووی کرده وه
 سه ری نایه وه خه وی برده وه
 رختی به ردایه سه وزه و میړ غزار
 له ناو چیمن گل خوش و لاله زار

له لشکری تورک له پړ ده سوار
هاتنه او شویته بوراوو شکار

به دووای نیچر داته گه پان سرده م
کاتی چاویان کهوت به رخی پوښتم
چون ده وره یان گرت بی هه ستو بیده ننگ
رخش له گه لیان دستی کرد به جنگ
نعره ته ی کیشا پرماندی چهن جار
پوښتم له خه وی هیچ نه بو بیدار
له گه ل سوار هکان دستی کرد به شری
اصلا نه ترسا رخی هنر وه

عاقبت ۳ کس له تورکی بی خیر
کوشتی به چه پوک رخی ده ننگ دلیر
حهوت نفره که ی تریان دستو برد
چوار ده وری پرخشان جا آزانه گرت
به زوری کند گرتیانه ناو داو
که ررانه وه دوا به بی خوردو خاو

شاریکی گه وره نزیك بو كه وا
 شاری (سمند) یان پی اگوت اوسا
 بردیان بو شاه پرختی هنرمند
 كه چاوی پی اگوت شاه کردی پسند
 اچا پادشا امری کرد امیر
 بردیه طویلہ رخشی کرد زنجیر
 وه ختی كه پوستم له خه و بو بیدار
 تماشای باغی ككردو مرغزار
 تی فکری پرختی اثری نیه
 هیچ تی نه گه یشت او سرره چیه
 اچا سیری کرد ۳ لاشه ی بی گیان
 كه وتوو له گهل شمشیر و كه وان
 شوین پی چند سواریش دیاره له زمین
 اچا تی گه یشت پوستمی گوزین
 کردیه بهر زرئی پوستی بهور به قار
 گورزی کرده کوئل وهك شیژی شکار

زینه‌کە‌ی پ‌خشی کرد به‌کوٚله‌وه
 پ‌ویشته‌له‌صحرا و ده‌شتو چۆله‌وه
 خریک‌ما له‌ناو بیابانو چۆل
 گورزله‌سرشانوزین له‌پشته‌و کوٚل
 هموجار ایکوت صدشکور الله
 شرمنده‌مه‌که‌عبدی پ‌وسیاہ
 له‌لای هاوسه‌ران نه‌بم شرمسار
 نه‌م‌کە‌ی به‌جیگای تانه‌ی پ‌وژگار
 زۆرکس ألین پیم بی‌ده‌سه‌لاته
 پ‌خشیان لی‌سندوه به‌زۆر واماته
 خوٚمن به‌بی‌پ‌خش به‌شیوه‌حالم
 ک‌ی‌بوٚم هه‌ل‌گری گورزو کوٚپالم
 له‌پ‌یگای جهوت خوان گیانم به‌نه‌وبو
 پ‌فیقی چۆلم هاوپازی شه‌وبو
 به‌دووای پ‌خشا چو جهان پ‌اله‌وان
 بری ری‌صحراو چۆل و بیابان

منزل به منزل تا نوران زمین
 پرویشته به دلی عاجزو غمگین
 اچو به پیوه وه ککوی البورز
 زمین له ژیر پی پروستم هاته لرز
 وه ختی بیانی کاتی دهر کهوت خور
 جاشاری (سمند) دیاری داله دور
 ایشکچی دی یان که له سر حصار
 به تالو که چون بولای شهر یار
 وتیان پایوی دیت له دور دیاره
 یقین پالهرانی خنجر گذاره
 پوشیوه له بر زری آسینین
 وابه شانیه وه گورزی له که ل زین
 شاه ووتی تحقیق اوه پروستمه
 پیاده یه و تنه دلی پر غمه
 له دهشتی پراودا خه وی کردوه
 خه و تووه اجا پر خشیان بردوه

شاه که آمه ی بیست هه لسا له سرتخت
چو بو پیشوازی شاه ی بلند بخت

چند له وزیران خاصی شهریار
چو بو پیشوازی پووستمی ناودار
یک یک ماچیان کرد چندجار دستو پی ی
که وتن له زمین له ژیر خاکی پی ی

شاه پرسی پووستم تو کوپی زالی
بوچی پیاده و پریشان حالی
راستیم پی بلی کی آمه ی کردوه

کی له صحرادا رخی نوی بردوه
کی بی له گل تو پنجه بازی کا
کی حدی هه یه که ناسازی کا

جوابی دایه وه پووستمی دهستان
ووتی گورریکم کردبو بریان
تیر تیر گوشتم خوارد چاوم چو وه خه و
بی ترس له دوزمن بی خوف له موله و

گورزی گاوسر له ژیر سرمابو
 که هه لسام نواریم پرخش نه مابو
 شوینم هیناوه هتا ام شاره
 پرخشم لیژیه معلوم دیاره
 به غضب هاتوم پرخش پیدا که
 یاخو شوینه کی له شار جیا که
 له ژیر زمین بی یا له آسمان
 ابی پرخشی من پیدا که ن الان
 اگینا به ذات خدای بی همننا
 من کاری اکم خوین لاشه بیا
 له گه لم مه که ن هیچ حيله و افسون
 با به تیغی من نه بن سرنگون
 قصر و هیوان و دروازه و حصار
 با به گورزی من نه بی یخته سار
 شاه که أمه ی بیست لرزه ی هاته گیان
 له رزی هروه کو بی سرتاوان

صف صف جمع بون جا بو تماشا
 روستم چووه سرتختی پادشا
 روستمیان کدی هموبون پرسام
 له سام و هیبت نه وهی زالی سام
 شه و به سرداهات روی دنیا بوتار
 هه ل گیر سا چراو فانوسان هزار
 هیوان لاجورد جواهر کاری
 آو سارد به گولاو عنبر دیاری
 دوشه گو فرشی دیبای چینی باف
 بون معك و عنبر له گل مسکی ناف
 ساقی مشغولی شرابی ناب بو
 مجلس فرح بخش بزمی شراب بو
 محرمی کی شاه له مجلس هه لسا
 رویشته حرم خلوتخانه ی شا
 وصفو تعریف جهان پاله وان
 کردی له خدمت بانوی بانوان

خلاصهٔ اُججا له پاش نیوه شهو
مجلس بلاوبون کردیان میلی خه و
شعلهٔ چل چراو فانوسی گوهر
دابوی له جام ریز وه کو شوقی خوړ

باسی هاتی تمینه کچی پادشاه
بوچاو پی کهوتی پو ستم

کچی پادشاه سودای کهوته سر
به پروخسار وه کو مانگی منور
پروی قطرانی قلم کشیده
بر ژانگی الماس سورمه نه دیده
زولفی سیاه مار خالانی جوهر
لیوی وهك لعل ددانی گوهر
به بالآ وه کو ملک و پری
آدره و شا وینه ی زهره و مشتری

نەسر ھتاپی ذرە نەیبو عیب
رورست کرابو لەکارخانەى غیب

وہ ختی نیوہ شەو کہ لەخەو ھەلسا
لباسی جوانی بە بدن پۆشا
خوی رازاندەوہ وەك کۆمەلى نور
وہ کو خور شعلەى پیدابو لەدور

کەشەو نیوہ بو ھەلساوە دەر دەم
چووە ژورەوہ بۆسیری پۆستم
وہك مانگی چواردە چو دانیشت لەلای
بە پەنجەى رەنگین شیلای دسپ و پای

کە لەخەو ھەلسا پۆستەى دەستان
دی دانیشتوہ مانگیكى تابان

پۆستم ووتی پى ای دیدە شاباز
بۆچی تۆھاتوی چیتە تۆ نیاز

ووتی پەلوان کوئی بدە رازم
لەخەمت تۆدا وایە نیازم

له رازو قصه م تو خوا مه گره عیب
البهت معلومه له کارخانه ی غیب

آواته خوازبوم دل پر دردو غم
به چاو بینم من بالای پوستم
آمه چند ساله من آرزومه
هر چاوه پروانی دیداری تو مه

بیستم چوی بو راو گورت گرتبو
پاشی خواردن میلی خهوت کردبو
من ده سوارم نارد به تعجیل و دهو
امر م پی کردن نه کن خوردو خهو

بلکو پر خشی تو بگرن به اسیر
بی هینن بولام زو به بی تقصیر
هتا به شو نیا تو بیت بت بینم

مقصدم و ابو پوچی شیرینم
ریگای خهوت خوانت تو کرد یخته سار
طی دونیات کرد به تنها سوار

نه آلكوسى تورك نه افراسياب
 هېچ كس له ميدان تو نه يكر د شتاب
 ايرانو توران هېڅاته ژيړ د ست
 چند هزار شيرت به ضربى مشت كوشت
 امانم بېستوه پوځو مانگو سال
 آرام نيه توم وا له خيال
 ايرانو توران هر تووى وايتدا
 وينه ي من بو تو كچ نابى پيدا
 هېچ كس نه يديوه قدو بالاى من
 حسن و جمال و خالى آلاى من
 اگر له باوكم داواى من بكهى
 اچا كوئى مردى له دونيا ا بهى
 كورپى له من و له پشتمن تو بى
 ايرانو توران ابى گشت كو بى
 كچى پادشاهى سمندگانم من
 هه ل بژير راوى رووى جهانم من

شاهانی دنیا آوات خوازم
 پیکر اوی تیری غمزه ی نازم
 اُمه ی ووت پویشست سروی خرامان
 تنها مایه وه پوِستمی دهستان
 پوِستم سبه نی دانیشست له مقام
 داوای کرد وزیر خاوه ن عقلو فام
 همو بگلران مرصع کمر
 هاتن بو مجلس گشت دسته و نظر
 وزیر یگی نارد بولای پادشا
 ووتی له مجلس حاضر بی ایستا
 پادشا اُمه ی که بیست دهر زمان
 هیچ نه یگرت قرار زو هاته دیوان
 هاته خدمتی جهان پاله وان
 سلامی لی کرد دانیشست له دیوان
 پوِستم جا ووتی شاهی جهاندار
 عرضی کم هه یه دلت نه بی زار

ایستا من و تو با بکین تدبیر
شرطو پیمانی بکین بی دلگیر
گلای له باغت کرم که پیمان
هتا که وره بیت معلوم بی لیمان

شاه نه م قصه یه ی که بیست له پروستم
له خوشی سه ری چو وه چرخي حه ونم
وونی پاله وان چی تو میلته
کچو تخت و تاج گشت طفیلته

قاضی طلب کرد در لحظه و ده رده م
ماره ی تمینه ی برری له پروستم

زه ماوه ندیان کرد چند پروژ به کرم
جهان پاله وان پرویشته حرم

پروستم حیرانی گونای آلی بو
سرسام له جمال زولفو خالی بو

گاه ماچی ا کرد گردنی بی کرد
گاه دستی له سر شامامانی زرد

او شه‌وه جوت‌بون به‌کامرانی
 زۆر کیفیان کرد به‌شادمانی
 له‌بازوی دابو پوڤستی ده‌ستان
 دانه گوهری قیمتی جهان
 گوهری که‌وا دانه‌ی دیاربو
 دورری خزینه‌ی کیکاوس‌شابو
 پوڤستم کردیه‌وه له‌بازوی درحال
 دای به‌تمینه‌ی باحسن و جمال
 ووتی گر خدای خالق عالم
 کوپینگێ پێ‌دای له‌نطفه‌ی پوڤستم
 توڤتم گوهره‌ بـ که‌ره بازوی
 باهه‌لی بـ گری نشانه‌ی بابوی
 خو اگر کچ‌بو له‌زولفی بسته
 هتا وه‌ختی خو‌ی اڭجا بوه‌سته
 وه‌ختی سبه‌ینی که‌ له‌خه‌وه هه‌لسا
 اسلحه‌ی هه‌لگرت خفتانی پوڤشا

رخشی زین کردو در حال بوسوار
 همت خوآزی کرد له لای شهریار
 به یلغارو تاو چوه وه ایران
 هاتنه پیشوازی همنو دلیران
 شاه ووتی پوستم تو نه بوی دیار
 به بی تو ایران اکهن یخته سار
 به بی تو عمرم پوچو هه بایه
 تاجو تختی من به تو ره وایه
 پوستم عرضی کرد تو نیته خبر
 ماجرای سه یرم من هاتو وه به سر
 لده شتی شکار شای افراسیاب
 کردم آرزوی خوآردنی کباب
 گورریکم کوشتو برژاندم یکسر
 تیرم خوآرد و خه و تم بی خبر
 خبرم بو وه وه پرخش نه مابو
 سه ری ۳ نفر له بیخ که نرابو

پیشم خوارده وه سرسام بوم به قین
به دواى رخشا چوم بۆتوران زمین

له شارىك كه واسمندی ناوبو
زۆر به آسانى پخشم پیدابو
له لای پادشا يك شهو بوم میوان
به کیفو ذوقو به دلی شادان

باسى له دایك بونی زۆراب

له شارى سمند تویننه احوال
باسى تمینه شوخی سوسن خال
دائم بۆرۆستم پریشان حال بو
درون پر دردو جستهی زوخال بو

باری حملی بو نوۆمانگ بو تمام
کورپىكى هینا (زۆراب) یان نانام

زومژدیان برد بو پړوستمی زال
که کورپکت بو پر حسن و جمال
پړوستم که بیستی زوړ به دلخوشتی
آلتون و زیوو گوهری به خشی

فرموی خزنده دار زیرو جواهر
باریان کرده اسپ وهك سنگی باهر
دانه ی یاقوتو خزینه به بار
ناردی بو توران بو کورپی نازدار
ووتی خرجی کن بو سروکاری
خدای تعالی بیت آگسادی

زوړاب به یکسال وهك دوساله بو
له پینج سالی دا سرقبـاله بو
منالی اگر ت ای خسته زمـین
دستو پی ای به ست به قارو به قین

چونکه له نسلی پاکي پړوستم بو
له سر دنیا دا مائندی که م بو

به پنجه‌ی پر زور هه‌لی ا‌کنده‌سر
 هاوتای هیچ نه‌بو له‌جنسی بشر
 تورکان له‌ده‌ستی بوبون سرگردان
 کس نه‌ی اتوانی لای بی‌یک‌آن
 روژی پی‌یان ووت زو‌لی بی‌حیا
 بی‌باوکی احمق مادر به‌خطا
 هیچ کس نازانی اصلت واه‌کووی
 تو له‌نطفه‌ی کی بیت بی‌شرط و بی‌شوی
 زوراب امه‌ی بیست به‌قارو به‌قین
 چو بولای دایکی به‌دیده‌ی گرین
 ووتی ای دایه‌تو خدای عالم
 راستیم پی‌بلی به‌بی‌زیادو کم
 به‌شانو بازو من هنرمندم
 له‌ناو مخلوقا یکجار پسندم
 عالم ازانی من یکجار مه‌ردم
 شیر حدی نیه‌بیته نه‌به‌ردم

گر دیوی ملعون بوم بیته میدان
 ریشه‌ی اکیشم به عونی یزدان
 باوکی من کئی به هر بلی ایستا
 هتا به دستم نه بینی سزا
 له من گهره کته کام بکه‌ی حاصل
 باوکم نشان ده هیچ مه به خجل
 دایکی ووتی پی ای برگوزیده‌م
 فرزندی عزیز باوک نه دیده‌م
 به واته‌ی رقیب دل پر قاروژه‌نگ
 به قصه‌ی بدکهر دلت نه بی تنگ
 کئی له گل تو پنجه بازی کا
 بیته میدان و ناسازی کا
 باوکت پوستمه شای کمر لاله
 شیر له برچاوی وه کو مناله
 له هوت خوانه وه تا مازندران
 پاکی کرده وه له حادو گران

جا زوړاب دلی ساکن بو له غم
له خوشیا سهری چوه چرخي حه و ته م

وتی که باو کم روستم بی به خوا
ایران و توران اگر م سرتاپا

به توفیق حق جهان آفرین
من لشکر ابه م بو ایران زمین

نه کیو نه گودرز نه زه نگی به پرزور
نه طوسی نه وزپ نه بارامی گور

نه زال و نه دیو نه کاوسی که ی
نه پاله و انان ملکی دهشتی په ی

له گل شای ایران ایان هینمه دهست
له پاش امانه و کو شیر می مست

له گل شای تورکان انوینم عتاب
اچمه سرتختی شای افراسیاب

زوړاب له دایکی ابجا دستو برد
سپاو لشکری زوړی طلب کرد

سپایان سان دان له تورکانی چین
 له سمی اسپان اله رزی زمین
 دایان له طیل و کره ناو نفیر
 بارکرا پاره و گنجی بی نظیر
 وه ختی حاضر بو سپای بی شمار
 زوراب فکری کردله چی بی سوار
 دستی انایه سرپشتی اسپان
 سست ابون له بر زوری پهلوان
 هاته لای زوراب جانو جوانی
 وتی له لاله من مادیانی
 که نه و له نطفه ی رخی پوښتمه
 له پوی دنیادا مائندی که مه
 او شه وهی رخی پوښتم له مال بو
 دایکی او ماینه م اوسا به فال بو
 ایستا له نطفه ی اسپ په یایه
 لایق به سواری جنابی شایه

أفری و کو طیر اړوا و کو با
هر نه و اسپه یه دلی تو شادکا

زوراب وتی پی نه و اسپه بینه
به انصافی خوټ که نجم لی بسینه

وه ختی که پرویشت اسپه هینا زو
عیناً به وینه ی رخشی پروستم بو
که لی خوشحال بو زورابی ناودار
شکری کرد بو ذات خدای کردگار

دهستی برده سر باریکی پشستی
اصلاً نه له خشا له ژیری مشتی
چون بویان هینا زینی مجوهر
لایق بو به اسپه شاهی اسکندر

وه ختی بیانی که خویندی خروس
هه لسا له سپا دهنگی طیلو کوس

باسی لشکر بردنی زوړاب بو سر ایران

زوړابی دانا شـیږی هنرور
زریو خفتانی درحال کرده بهر
له گل چوار آیین خودو طاس کلاو
هه لی گرت اسبابو تیغی مصری ساو

برایکی بو تمینه ی نی عیب
زبانی لال بو له کارخانه ی غیب

تمینه ووتی براکیان آمان
دخیل صد دخیل دستم به دامان

له گل زوړابا بچو بو ایران
بو جنگو جدال له عرصه ی میدان

اگر پوستمو زوړاب له میدان
که و تنه شه ره وه یقین براکیان

پوڙستم لهم گورپه ی نازانی خبر
 مبادا بیکوژی له میدانی شر
 ا گر فایق بی پوڙستمی دستان
 زوږابی نازدارا کوژی له میدان
 لازمه آگادار بی برادر
 زوږاب له پوڙستم نه بینی ضرر
 امه ی وت لشکر پوښت بو ایران
 بو شه پرو دعواو جنگی دلیران
 که یشتنه دریا که شتی که و ته آو
 خبریان زو برد بو افراسیو
 که زوږاب ناوی وابه بی درهنگ
 هاتوه بو ایران بو شه پرو بو جنگ
 هیشتا منداله نادیده ساله
 مه یلی به شه پرو گورزو کوپاله
 ا گر له گل پوڙستم بین آشکار
 روی همو دنیا اکن یخته سار

وهختی^۲ امه ی بیست پادشای توران
 امری کرد در حال حاضر بو هومان
 ووتی به گنجور خزنه و مالی زور
 له گل^۱ اسلحه ی جنگو شه پرو شور
 له گل چند اسپ خاصه ی شاهانه
 بو زوراب بیه له جبه خانه
 ازانم هو مان هر خوت ازان
 له گل^۱ دلیران مردانی گیانی
 کاری بکه تو به عقل و تدیر
 پروستم ذلیل کات به پیکانی تیر
 بلکو زو پروستم بکا نه و فنا
 نجات بی له دست پروستمی گومها
 دخیل و آمان زنهار صد زنهار
 پروستم له زوراب نه بی آگادار
 بلکو خوا بکا پروستم بی غمناک
 به دهستی کوپی خوئی بی هلاک

هومان زو هه لسا له خدمتی شا
 کهوته کارسازی لشکرو سپا
 هرچی شاه ووتی هینایه انجام
 لشکر حاضر بو تکمیل و تمام
 سپا پرای بو پوی کرده صحرا
 پویشتن هتا که یشتنه دریا
 کاتی نزیك بون سپا دیاری دا
 عرضیان کرد ووتیان شیری بی هاوتا
 واهات له پیره سپای بی سامان
 نازانین هینی تور که یا ایران
 امری کرد ووتی بزانب خبر
 له کوی وه هاتو وه سپاه و لشکر
 که له پیشه وه پیدابو هومان
 به عقل و تدبیر گوهر شناسان
 دابه زین سپا له زین به یکجار
 هاتنه خدمتی زورابی ناودار

خه لاتی شاهی و دانه‌ی دل پسند
 دایانه خدمت شیری ارجمند
 ووتی پاله‌وان شیری برزه‌جا
 ائمه‌ی ناردوه افراسیاب شا
 که له خدمتتا بو همو خبر
 وه کو خدمتکار بیهستین کمر
 خیتی که یانی که لی فیل بازن
 له سر روی زمین بو حیله شاذن
 ائمه شاره‌زای ریگای ایرانین
 آگاداری حال گشت دلیرانین
 معلومه پروستم که به دستی تو
 زور به آسانی ابی رنجه پرو
 دلیرانی تر وجودیان چیه
 له میدانانی تو هیچ حدیانیه
 اگر به ائمه رخصت دهی قوربان
 ایرانو توران زواکین ویران

خولاصه سپای تورکان بی‌دره‌نگ
رای بون له‌پی بو شهر رو بو جنگ

۳ پوژو ۳ شمو روین به‌یلغار
هتا که یشتنه لای سپی حصار

له‌پاش استراحت خواردنی طعام
هه‌لساوه اچا زورای پرغام
هیجرناو کوری گودرز ناوی بو
له‌سر قه‌لاکه دایم حرس بو

له‌سر فرمانی گودرزی کوشواد
له‌و قه‌لایه‌دا دانیشتبو شاد

باسی گرفتار بونی هیجر به دهستی زوراب

له پر به هیجر که خبر درا
ووتیان زوراب ناووا بوه پیدا
له جیحونه وه تا می حصار
هوا تاریک بو له تو زو غبار
هیجر امه ی بیست زور پقی هه لسا
اسلحه ی شهرری در سعات پوشا
بسته پشتی تیغ و تیره شیر
پروی کرده سپا شیرانه هیجر
که تماشای کرد لشکری عظیم
واهات له پیره به بی خوفو بیم
نشانه ی شصت و دو هزار سوار بو
له چاره یاندا غضب دیار بو

معلوم بو له لای شای افراسیاب
سپای ناردوره به تعجیل و تاب

هیجر سواربو پوی کرده پیرون

له میدان وهستا و کوزر ستون

لشکری زوړاب له ولاره وهستا

وه ګو شیري نر سانی دا سپا

زوړاب سیری کرد که تنیا سواری

وینه ی برق آهات ګوره ناوداری

تنها وهستا وه له عرضه ی میدان

انتظار اكا وه ك شیري ژيان

زانی دلیره و شیري شکاره

چاوه پوانی شه پر پوی کارزاره

زوړاب سواربو پوی کرده هیجر

نعره ته ی کیشا وه ګو شیري نر

ووتی ای سوار بوچی به تنیا

وامعطلی له عرضه ی دعوا

هيجر تي فكري عجب سوار ڀڳو
سالاري گهرورو نامدار ڀڳو

به سپامو هيبت به زوري بازو
له گليانا ڀڳو کس هاو ترازو
ووتی به راستی ته م پالڻه وانه
مردی میدانی دهوری زمانه

له پروڙي شردا به زوري ڪند
زور کس له دونيا آخاته ناو بند
ووتی ای سوار توڻاوت چيه
بوچی اگهري مقصدت چيه

پالڻه وانی گورج ڪامين وولانی
سرداری سپای ڪام سربسانی
پڻم پلي ڀڳي به باو ڪو اجدادت
له ڪام طايفه ی چيه مرادت

زوراب هاته جواب ووتی ای جوان
قصه يک اکم لات نه ڀڳو ڪران

بوچی ارسی له احوالی من
له اصل و نسب جیگهی مالی من

من هه تی ویتکم بی جدو پدر

نه له تورانم نه چین نه بربر

اصلو نسیم معلوم نیه لیم

نازانم هرگز که من کوری کیم

دایکم بی کسه فقیره و هزار

جفا کیشی درد جهوری پوژگار

ایستا خیالیک له شانم باره

همیشه دلی من بی قراره

خیالم وایه دونیا سرانسر

بینمه زیر حکم وه کو شیری ز

اول کیکاوس پادشای ایران

بخسیرکم له گل همو دلیزان

به لام فیله تن ناوی مشهوره

سرداری ایران به ذاتو زوره

نه بی به کند بیکم گرفتار
بی به واتهی دهوری پژو زگار

من که پرستم هینایه ژیر دهس
ایتر قیمتی لام نیه هیچ کس
اچمه سرتختی شای ایران دیار
اکمه سرم هم تاج هم تومار
آمانه همو له لام آسانه
دونیا له دهستی من هراسانه

هیجر امه ییست پرهش بو وه کو قیر
دنیای له برچاو بو به زمهریر
ووتی تومغرور مه به ای جوان
مه به به تمای ایرانو توران
فیله تن وه کو شیړه دیاره
ناوی له ده مدام وه زهری ماره

اگر له ده ستم نجات بو تو
اوسا بو سرتخت کیکاوس بچو

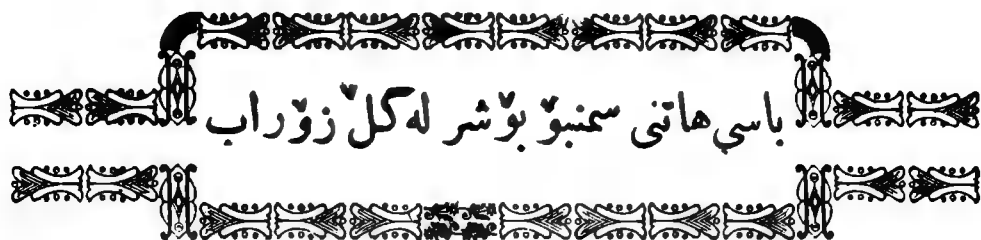
دهستی دایه تیغ مودای پرخطر
به زوړابی ووت بدی بدگهر

زوړاب دهستی برد وه کو شیر آزا
شمشیری به زوړ له دهس دهرهینا

کرتی پشته یی هیجری سرمست
دای به زمیندا هر دو دهستی به ست

بردی بو هومان به دهستی بسته
به خواری و ذلیل سری شکسته

أجا له هیجر له بالای حصار
نو بتچی به کان کردیان زوړ هاوار

باسی هاتی سمنبو بۆشر له کل زۆراب

سمنبو خوشکی هیجهری اسیر
زو رقی ههلسا دلی بو زویر
له داغا دلی بو بو به کباب
ههلسا بستی ٧ حق له زۆراب

چو بۆلای باوکی درون پر له درد
ههلی گرت سلاح اسبابی نه بهرد

ووتی بابه کیان خو هيجر گیرا
له ناو عاله مان پومان بو سیا

هیجری برام وابو گرفتار
من جاهه لاکرم اسلحه ی کارزار

له داغو رقا زۆربو پریشان نقابی پۆشی رویشته میه ان

سواری اسپ بو سرتاپا تیار
لغاو مرواری رکاب زرنگار

سرتاپا اسپي همو آهن پر
 هه ناسه ی اچو بو چرخي اخضر
 دو زولني پره شي بون خوش وهك گولاو
 شارديه وه له ژير خوده كهو كلاو
 پوي كرده ميدان وه كو شيري مست
 نعره ته ی كيشا خر و شا به قهست
 زوراب امه ی دی وهك شيري ژيان
 به قارو غضب پوي كرده ميدان
 سمنبو دهستی زو برد بوكهوان
 پيچي خوار دوهك مار زنده ی ده مان
 شصت و دو تيري تيژی موشكو
 دهست كاری وهستای گه وره ی تازه ساو
 خستيه ناو كهوان هاويشتي به قار
 به ره و پوي زوراب خدنگانی ژار
 تيري پنه ما خالی بو كهوان
 نو بهت كهو ته دهس اردهای ده مان

زوږاب امه دی متحیرما
 کندی هه لگرت زو بوی حهوا دا
 له سرمالی زین کردی سره و خوار
 به حلقه ی کندی جابو گرفته ار
 دابهزی له اسپ که دستی بو برد
 کلاو خوده که ی له سری لای برد
 زولفی قطرانی جوانی بون گو لای
 دیاری دا له ژیر غبرین کلاو
 که زانی چه کورنیه اجم
 زوږاب سرسام بو زوږ متحیرما
 سمنبو یکجار خجالت بار بو
 به مکر و حيله هاته قصه زو
 ووتی پالهوان بو تو عیبه و عار
 ناوت بد ته بی له روی روزگار
 آئین پالهوان شای افراسیاب
 هیچ نه بو باکی له واته و عتاب

له گل چیکدا کردی جنگو شر
دو نیا پر نه بی له باسو خبر
خجالت آبی له لای هاوسه ران
نه بی به عبرت تا آخر زمان

هیجر له لاته زنجیر له گردن
منیش کنیزم بو تو تا مردن
تکایه ساتی پیم بده دستور
کاریکم هه یه له قه لا ضرور

عمو گنجو مال خزینه م تمام
بو تو ی اهنیم بی صبر و آرام
زو راب امه ی بیست گه لی بو خوش حال
پسند بوقصه ی شوخی سوسن خال

کر دیه وه کند در حال بی پروا
کچ نجاتی بو گه رایه وه دووا
له ده سنی زو راب که نجاتی بو
چو بولای خویش و له سر کاری زو

دابهزی لهاسپ بالا شوخو سنگ
 چو بوټانو قه لای سختی سپی سنگ
 کیشا نعره ی بهرز صولی سیم اندام
 ووتی بهزوراب بی عقل و نه قام
 هه لسه زو بررو ای خاکت به سر
 بوچ خوټ اخه یتنه ناو دریای خطر
 خبر انیرم بو کیکلوس شا
 وه کو که لای دار بنیری سپا
 روستم له نه وه ی ده ستانی سامه
 اگر بیت بوشر عمرت تمامه
 زوراب امه ی بیست سیاه بو له قار
 جوابی دایه وه ووتی جادوکار
 نهم زانی که تو به مکرو افسون
 خوټ نجات اده ی به بی چندو چون
 ایستا دره نگه وا وه ختی شامه
 لای مسلمانان کوشتن حرامه

به عون و توفیق جهان آفرین
 سببه نی به زور بازوی سهمگین
 قه لای سنگین و دروازه و حصار
 به گورزی گران اکهم یخته سار
 اوسا اینی معره کی شیران
 معلومت نه بی جنگی دلیران
 هه لسا چو بولای باوکی سمنبو
 سرتاپا بوی کرد قصه و گفتگو
 باوکی ووتی پی پوله آفرین
 ناموست نه چو له میدانی قین
 ووتی ای بابا به سامی نریمان
 ناتوانی له گل نه و بته میدان
 له شرو حربا وه کو پو ستمه
 له سر پوی دونیا مانند کی که مه
 هیچر گیرایه وه علاجمان نه
 غیری را کردن چاره مان چیه

سرداری گه‌وره یکجار به‌سامه
 یا نه‌وه‌ی سامه یا ناخوی سامه
 به بازو و قوت به‌سینه چاکه
 زور هنرمنده جبینی پاکه
 رفیق‌نیه له‌سر پروی جهان
 ایه‌وی بگری پادشای ایران
 به‌بی‌شر هیجر و ابو به‌اسیر
 خستیه ناو داو و ناو بندو زنجیر
 من زولفم خسته ناو خوده و کلاو
 چومه میدانی به‌تعجیل و تاو
 شصتو دو تیرم من دا له‌گیانی
 کونی کرد همو گوشتو ایسقانی
 به‌حلقه‌ی کند گرتمی نه‌وسا
 کلاو خوده‌م کهوت زلفم دیاری دا
 من به‌هزار حيله بوم رستگار
 کهزانی ژنم نه‌هاته گفتار

باسی کاغذ نویسن بو کیکاوس شاه

باو کی سمنبو گه لی بو سر سام
بانگی کرد وزیر خاوهن هو شوفام
کاغدی نویسی به ناوی خدا
پاش عرضی حورمت بو کیکاوس شا
ووتی کیکاوس پادشای ایران
سالاری سرحد جنگی دلیران
هومیدم به ذات جهان آفرین
بمینی دلخوش له سر پوی زمین
تا آخر زمان له سر تختی زهر ر
حکمت په وایی دنیا سرانسر
معلوم بی له لات شای عالی تبار
وا افراسیاب فتنه ی پوزگار
سپای عظیمی هیناوه بو جنگ
دنیا له ایته اکا تاره تنگ

له خیمه و چادر آو ریشم طناف
 صحرا و سرزمین بو به زیوی صاف
 جوانی که عمری چوارده سالانه
 سالار و سرکیش کمر لالانه
 وه ختی ههل اگرئی تیغی هیندی کار
 نهنگ له دریا نه بی بی قرار
 هاتووه له توران بو شهر یاری
 زور غلامانی کردوه حصار ی
 هیجری کردوه له میدان امیر
 دستی به ستووه به ره و قو زنجیر
 که سئی نه ماوه له سواری شرکه ر
 بچته میدان بو عرصه ی خطر
 ایتر اختیار به دستی شایه
 نجاتمان بده زو لهم بلایه

عرضه ی ذیلی وه ختی ته و او کرد
 دای به قاصدی ووتی دستو برد

ووتی تو بیه زو به ته کو دهو
 هیچ رانه وهسته به پوژو به شهو
 هرچی گنجو مال له قه لادابو
 باریان کرد به شهو فراریان کرد زو
 بیانی کاتی خورشیدی خاوه ر
 له برجی مشرق سه ری هاته دهر
 زو راب خبربو له خه وی شیرین
 له داغی کچه دل پر قاروقین
 کردی به بردا اسلحه ی پوی جنگ
 سواری اسپ بو خیرابی دره ننگ
 لشکری تورکان هاتن بونبرد
 زمین تاریک بو ههوا لاجورد
 اسپ یلغاردا زو رابی ناودار
 شکاندی به گورز دیوازه ی حصار
 له شوین سمنبو که ررا سر تاخوار
 نهی دی نشانی دختری نازدار

بارو بارخانهی برده ناو قهلا
 لهوی مایه وه زوړانی والا
 لهولاه قاصد وه کوبای شمال
 که ییه پای تختی شاهی کمرلال
 سرله بیانی چوبو بارگا
 نامه کهی دایه دس کیکاوس شا
 همو احوالی خو یان سرانسر
 عرضی کردله لای شاهی تاجور
 وه ختی خویندیه وه نامه ی دلیران
 زوړقی هه لسا پادشای ایران
 بو بیژن وکیو گورگین میلاد
 رهام و بهرام گودرزو گوشواد
 طوس و فریدون شازاده ی کیان
 شیده وش فرهاد نه وه ی کاویان
 باسی کرد قصه ی زوړاب سرتاپا
 پاله وانه کان زوړ سریان سورما

شهر سر سام بون ادوقصه وباسه

مخاطر پریشان بہی ۷ ۵۵ ناسہ

شاہ ووتی کامتان پر زورو سامن

کیتان ہونرمند برزہ مقام

سیدہ زینۃ بیہن اشکرو سہا

وہ کو شیر بر روں بوشرو دعوا

وہ ختی^۷ کہ دہر کہوت شعلہی آفتاب

زور روّن له گل سپای بی حساب

لشکری تورکان بکن قتل عام

بين به واته تا يوم القيام

له يالہوانانی بارگاہی شاہ

کس نہ ہو بلکہ من ابہم سپاہ

موی پیدہ ننگ سمریان خستہ خوار

نه یاش مدتی ۷ هاتنه گفتار

ووتیان پادشاہ آرایکی وا

کہدایم شمشیر لہ روی ہہور ادا

هیجری که واکرد و وه اسیر
 به یزدانی پاک خدای بی نظیر
 مگر هر پوښتم له زابل زمین
 بچی پوښتم له میدان قین
 به غیری امه نیه تی چاره
 پالهوانیکی یکجار زور داره

باسی کاغذ نویسی کیکاوس
 شاه پوښتم تاج بخش

شاه فرموی وزیر حاضر بو له لای
 سجده ی زمینی برد پوښتم خاکی پای
 ووتی بنوسه نامه ی خوش تقدیر
 بولای تاج به خوش شیری بی نظیر
 قللی هه لگرت وزیر دانا
 اول به ناوی خدای بی هاوتا

معلوم بیٚ پږوستم پالھوانی جنگ
کشندهی دیوان اولادی ارژهنک

ایرانو توران تا وولاتی چین

ناوت مشهوره له سر روی زمین

شیرانی بیشه پلنگانی کو

به ضربه ی تیغت بونه پرنجه پږو

تاجو طومارم تو ی همو که سم

پږوژی تنگانه هرتوی دادرسم

قاتلی دیوان تاج بخشی شاهان

فریاد ره سی عام حشمت پناهان

که نامه م که یش زنه ار صد زنه ار

هه ل بگره سلاح زو بوکارزار

سواری پرخش به نه وهی زالی سام

هیچ مگره آرام حاضر به له لام

اوا له لاین شای افراسیاب

هاتووه سپای بی حدو حساب

له عرصه‌ی میدان معرکه‌ی نبرد
کیو به گورز آکا به توزو به گرد

هرچی په‌لوان سرحد نشین
یکایک هموزور دل غم‌گین

شاه کاغذی دا به گوی سالار
به بی مدارا در حال بو سوار

ده پوژو ده شهو به وه ختو بی وه خت
به پریدا پویشته به تالوکه و جه خت

وه ختی بیانی پوژی یازدهمین
أجا که یشته لای زابل زه‌مین

ایشکچی یه‌کان له‌بالای حصار
سیریان کرد له پری پیدابو یکسوار

چون بولای پوښتم بی صبر و آرام
عرضیان که ای نه وهی زالی سام

سوار یك به پړیوه و دیت به بی دره ننگ
زمین له ژیر پی اسپې بووه تنگ
به لام نازانین او سواره کی به
له ایران هاتووه خبری پی به

پوښتم که بیستی هه لسا سوار بو
له درگای حصار هاته ده ری زو
که دی کلاو خودی زیږری له سره
تی که یشت کیوی خاوه ن افسره

هات به پیریه وه زور به احترام
یکتریان ماچ کرد به خوشی و سلام
دهستی کیوی گرت پوښتمی دهستان
به شه و قو خوشی پوښتنه دیوان

ووتی پیم بلی چوند یادشا
پاله وانه کان دلخوشن آیا؟

کيو ووتی قوربان گشت پالھوانان
 حورمتیان هه یه لای شاهی ایران
 بهلام پادشا زور بی دهماغه
 حصار گیراوه هیجر دوستاغه
 منیان ناردوه به تالوکه و دهو
 زنهار تهمن بی خوراک و خهو
 سرداریک هاتوه زور سهمناکه
 ناوی زورابه گهلی بی باکه
 شصت و دو هزار سواری هیناوه
 پالھوانیکی آزاو تهواوه
 پوستم ووتی من دونیا سرانسر
 نه مدیوه کسی له خووم آزاو
 بهلام له چکی پادشای سمندگان
 کوریکی داوه خداوند پیمان
 اترسم نهو بی هینده آزایه
 هیجری گرتووه الحق بلاوه

اگر زور اب بئی بازی کرده
هیجری له روی آشتی برده
به لام هیشتا اویکجار منداله
عمری نهایت چوارده ساله

له پاشان اجا گیوی ناودار
دایه دست پروستم نامه‌ی شهریار
پروستم که وه ختی سیری نامه‌ی کرد
سعاتی مات بو خوئی به دل برد

ووتی به عوننی خالقی بیچون
به ضربی شمشیر ای که م سرنگون
به پروشته‌ی کند من اکم قهستی
له باتی هیجر ابهستم دهستی

که داوای تختی کیکاوس اکا
چاوی له مرکه ایکوژم به خوا
امشه و جامی مه‌ی باتیر بنوشین
سبه بئی برکی غضب بیوشین

۳ پوڙو ۳ شەو بزمى باده بو

مجلس فرح بخش ساقى ساده بو

له مستى شراب سر سام بون سرجم

عاقبتى كار پوڙى چوارده هم

كيو ووتى پوڭستم نه وهى زالى سام

امه ۳ پوڙه كدمن تعطيل مام

يا رخصتم ده يا پروين ايستا

نه وهك پادشا قصدى سرم كا

كيكاوس بو جنك دلى به تابه

معلوم بى له تو خالى خرابه

اترسم وه ختى مستى شراب بى

له گلپان قصه زور ناصواب بى

جوانى دايه وه جهان پاله وارن

ووتى له ترسم آلهرزى شيران

کیکاوس لای من و هک مشتی خاگه
چه پروام لهشای پرسام و یاکه

ووتی زور علی آرای کر زور
زین بکه رخشی پرندهی بی پر
سواری پخش بو جهان پالوان
به یلغار پویشته تا کو ایران

گودرزو بهرام فرهاد و قباد
زنکه شاوران گورگینی میلاد

سوارانی جنگ هزاران هزار
چون بو پیشوازی پوستمی سردار

پوستم دابهزی له رخشی پران
به قدر و حرمت بردیانه دیوان

سلامی کردو و هستا به پاوه
کیکاوس اصلا جوابی نه داده

رقی هه لسابو کیکاوس به قار
پروی کرده پوستم ووتی هرزه کار

هیچ باکت نیه خو من پادشام
 له پیش چاوی تو من وه کو گه دام
 کیوم ناردده لات و و تم صد زنه ار
 هیچر یخسیره بو وه یخته سار
 تو خریکی کیف زمزمه ی سازی
 له حکمی شاهان زور بی نیازی
 اگر من ایستا شمشیر نه بو پیم
 اوسا به تحقیق آنزانی من کیم
 به یزدانی پاک وها امدالیت
 سرت و دك ترج اكهوته بر پیت
 شاه و و وتی به کیو بوم بگره پو ستم
 چونکه بی گووی یه در چوله قصه م
 کیوی ناودار زور خجالت ما
 سری شو پر کردو نه کرد قصه ی شا
 زور رقی هه آسا شاهی کیکلوس
 به توندو تیژی جا خورری له طوس

ووتی هه لسه زو پووستمی بدکار
بگره بوم بیبه ییده تو له دار

دارکاری بکه بی خه ره زندان
بام ایتر نه کات بی امری شاهان
هتا اتوانی اذیتی بده
سرکیشی نه کا ایتر نه و بده

جا طوسی نوذر له جی خوی هه لسا
روی کرده پووستم به فرمانی شا
دست پووستمی گرت بی با ته به قار
فیله تن خورری وهك هه وری بهار

ووتی هه ر فلک اتوانی به قار
پووستمی دستان بکیشی به دار
توکاری مه که به گورزی گران
پریشان بکه م ایرانو توران

مه لی من شاهم خاوه ن تخت و تاج
به منه وه سکته هه یه تی رواج

گر نه بی له بر تانه ی پوژنگار
 هر ایستا من تو اکیشم له دار
 چند دیوو چند شیر چند جادوی بدکار
 من بو تو همو کردم نگون سار
 بو تو من گرتم چند شارو وولات
 سری چند شاهم خسته ژیری پات
 له ریگای جهوت خوان من چند جفام برد
 کوژ بی چاوت نازانی من چیم کرد
 خوم و اولادم فرمان بردار بوین
 ایستا خه لآتمان فه لاقه و دار بوین
 خبر بزائن شاهانو خونکار
 کیسکاوس پوژستم ادا ته له دار
 مردن باشته له تانه ی بدکار
 ایرانو توران نه بن آگادار
 له دستم نایهت کوشتنی شاهان
 اگینا له گل خاک اتکم یکسان

نامردم اگر ایترا بت بینم
 چاره‌ی خوٚت بکه شاه‌ی پیشینم
 تو تاج‌ی منه کردو ته به سر
 ایرانو توران دنیا سرانسر
 قدرتی نیه کس بکا انکار
 هر کس انکار کا نه بی شرمسار
 پوٚستم أمه‌ی وت به قارو به قین
 سوار بو روی کرده رئی زابل زمین
 وختی نه و پوٚی گیوی نامدار
 هه لمایه سر پی ووتی شهریار
 له گل پوٚستمی گهوره و حرمتدار
 قصه‌ی واهه که بی دل آزار
 بوچی پوٚستم واکرد دل تنگ
 شوشه‌ی بختی خوٚت مه شکنه به سنگ
 کوپرز امه‌ی بیست اویش له پاشا
 هه لسا پراوه ستا له بر تختی شا

ووتی ای شاهم تو هه ته خبر
 روستمی دستان شیر ی پر هونر
 چند بو تو کیشای جفای رپوزگار
 چند دیو و جادوی بوت کرد له تو پار
 چند جار له جنگی شای افراسیاب
 به خوین تورانی پر کرد له سیلاب
 ایسته له لای تو خو خطا کاره
 به قصه ی تو بی خه لاتی داره
 کاتی امه ی بیست پادشای ایران
 ناردی به شوینیا زوبو پشیمان
 ووتی که پروستم نه وه ی زیمان
 نوری دیده مه و ابوم پشیمان
 گودرز و بهرام فرهاد و قباد
 شیدوش و شاپور گورگینی میلاد
 طوس و فریدون له کل گستم
 روانه ی کردن به شوینیا دردم

گه یشته پوښتم به صد احترام
راوهستان همو لیان کرد سلام

عرضیان کرد که ای جهان پالہوان
بوچی عاجزبوی له شاهی ایران
سالاری گه وره و گرانی خو تو
مایه پی ژینی همو وانی خو تو
پالہوانه کان پی تو دل تنگ
همو عاجزو ماتو پی دهننگ

توی خاوهن تختو تاج و طپلو کوس
گووی مه ده قصه ی پوچی کیکاوس
پادشاه پی هوش مستی شراب بو
عاجزی کردی زور ناصواب بو

به گودرزی ووت نه وهی پوری سام
فرموی به سی پی قصه ی ناتمام
شرطم کردوه به دلگی صاف
هتا کو امرم پی دروو خلاف

تا کو من زندوم لهسر پوژگار
 نابی بینم چاره‌ی شهریار
 من همه پرخش و گورزی گاوسر
 بوچی بترسم لهشای تاجور
 دوباره گودرز هاته‌وه گفتار
 ووتی ای شیری عرصه‌ی کارزار
 نرموده‌کی تو پراست و پروانه
 به لام من عرضم هه‌یه بزانه
 لیت ادهن خلق طعنه‌ی بی حساب
 آلین که پروستم ترسبا له‌زوراب
 پروستم امه‌ی بیست ساکن بو له‌قین
 ترسا له طعنه‌ی اهلی سرزمین
 به قصه‌ی گودرز که پرایه‌وه دووا
 هاته‌وه بوشار بولای پادشا
 کیکاوس هه‌لسا زو پیشوازی کرد
 لهسر تختی زیر داینا دستو برد

ووتی پالہوان بوجی دل پریشی
لازمہ کہ تو نازم بکیشی

تو کہ ورہیت کرد منت کرد بہ شا
پیویستہ دایم بکشی مدارا
زور پشیمانو خاطر غمگینم
پہر ریوہ رہنگی آل لہ جینم

جوابی دایہ وہ پڑوستمی سردار
ووتی ہم بخشہ منم گناہکار
ہتا کو زندوی پوی سربساتم
بندہ و غلام و خاکی زیر پاتم

منیش یکیکم لہ گردن کہ چان
بہ خشہ خطای غلامی خو تان

تو فیکم بدات گر خدای جبار
دورژمنہ کانت من ادم لہ دار

اوہی داوای تخت کیکاوس اکا
بہ غیری مردن اینر چارہی کوا

شاه ووتی امشه و تو مهی بنوشه
سبه نی برگی غضب بیوشه

له گل خوت به ره سپای بی شمار
دنیا له زوراب بکه تنگو تار

شهوی نوشیان کرد شرابی گلرهنگ
به دهنگی سازو به آوازی چنگ

باسی ناردنی لشکر بوشر له گل زوراب

سبه نی کاتی درکه کوت شعله ی خور
پادشاه ووتی به طلوسی نه ور

له سوار چاکه کان صد هزار سوار
سان بده له بر سرای شهریار

گودرز پیداخی شری بر پا کرد
صف صف سوارانی جنگی جیا کرد

در گای خزینه‌ی کرده‌وه گنجور
 به خشی به عسکر مال و پاره‌ی زور
 سوارانی جنگی وهك شای فریدون
 کردیانه بریان لباسی گلگون
 دایان له طپل و کره‌نایی جنگ
 له تۆزا دنیا بو به شه‌وه زه‌نگ
 او پروژه همو بردی پوی صحرا
 اگر حوت جوش بو یا پولاو خارا
 له ضربی سمی اسپ بو به گرد
 آسمان رنگی! بو به لاجورد
 ۳ پروژو ۳ شه‌و پرویین به یلغار
 هنا گه‌یشتنه لای سپی حصار
 له صحرا خیمه‌و چادریان هه‌لدا
 پوی دشتو صحرای داپوشی سپا
 له‌ولاه وه‌ومان له‌بالای حصار
 سیری کرد که دی پیدابو غبار

خیمه‌ی پرنگاو پره‌نگ بالی بیداخان
 اله‌ریاوه وهك به‌پره‌زای شاخان
 چو بۆلای زۆراب سرایشه‌بۆ
 ووتی پالّه‌وان خیرا هه‌لسه‌زو
 لشکریکی زۆر هاتووه له‌ایران
 سپای کاوسه‌شای ده‌نگی دلیران
 زۆر ترسم هه‌یه‌ی خاطر م‌پ‌ریشه
 دلم له‌م‌حاله‌ی پ‌پ‌ له‌اندیشه
 زۆراب ووتی هیچ‌م‌ترسه‌ه‌ومان
 هرچند که زۆرب‌لشکری ایران
 به‌یزدانی پاک‌خدای لامکان
 ترسم نیه‌من له‌پالّه‌وانان
 هیچ‌خوفی نه‌بو زۆراب‌ی سالار
 هه‌لسا پ‌و‌یسته‌سربانی حصار
 چاویکی کردا له‌سپای ایران
 له‌خیمه‌ی پرنگاو پره‌نگی دلیران

سرتاپا دهشتو دهري پو شابو
له نعره تهی اسپ زمین جو شابو

بیداخان سریان گه یاندبوه اوج
لشکر له صحرا وهك بحر ایدا موج
پلنگك له ترسو خوفا مردبو
شیران له ترسما پرایان کردبو

زوړاب امری کردهیجریان هیڼا
سجدهی زمینی بردو پراوه ستا
يك يك دست وټی له كندا بو
کردنی له طوق پاله هنگدا بو

زوړاب ووتی ای هیجری بدحال
امړو من له تو نه کم چند سوال
له پوښتم له زال له شای کیکلوس
له کیوو گودرز له بهرام طوس

له تخمی گودرز له اولادی سام
هرچی ابرسم پیم بلی تمام

اگر راست بپیت راستی دیته پیت
گر خلاف بلی هر زندانه جیت

اتهوی له من نه یینی ضرر
هرچی ابرسم پر است بده خبر
مطلبی هه به له تووی درونم لازمه بی بهره مومن
جوابی دایه وه هیجری غم بار
عرضی کرد ووتی نه وهی نامدار
هرچی امر اکدی تکیل و ته و او
به راستی عرضت اکدم به سر چاو

باسی خبر پرسینی زوراب له هیجر له بابته
لشکری ایران

روراب ووتی او خیمه ی زربافه
دیره کی که واهه زیوی صافه
تیا پراخراوه فرشی چینی کار
تیا پرزکراوه کورسی زرنگار

جوانی دانیشته تیا به تاجه وه

سرمست به بانی کورسی عاجه وه

یکجار به سامه زور هیئت دیاره

به هیئت گه لی گه وره و سرداره

له راستو چپ تا کو لای علم

صف صف پاله وان وه ستاون سرجم

پیم بلی کی یه او تاجداره

که پوی و کو مانگ جوانو تابداره

هیچر ووتی پی کیکوس شایه

خواهن حشم و آلاو سپایه

زوراب ووتی او خیمه ی اطلس فام

طناف خیماته استون زیوی خام

استونی زیوه آلا ی زرد پونق

ادره وشی هروه ک استیره ی شفق

سه ری پیداخی کله ی ازدها

کالا ی سرتاپا متای بی بها

له ژېړ بېداخا دانېشتوه چوانی
له لای وه ستاون چند پاله وانی
کی په وا خاوه ن سپاوشکره
ووتی نه و ذاته طوسی نودزره

پرسی نه و خیمه ی که لاجورده
دیره کی همو زیری بی گرده
دهنکی تارو عود صدای سازو چنگ
دیت به سوزده وه له خیمه ی کلرنګ
درفشی کیان بیکردنهنګ دار
کالای قیمتدار متای که س نه دار

خیوه تی کی په وها سام داره
ووتی هی گودرز شیری شکاره
هشتاو هشت کوړی هه په به حساب
شیران له ترسی جرگیان بو کباب

ووتی نه و خیمه ی سوری گل ناری
استون نقره بند لاجورد کاری

طناف پاوریشم همو دانه پند
پیا مهلو اسراوه چند حلقه کند

سهری بیداخی بهوینه‌ی ماره
واله اطرافی چند هزار سواره

خیوه تی کی یه ووتی هی گیوه
کورپی گودرزه شیچ کس نه دیوه

زاوای پوستمه برذاتو زوره
شیری میدانی روی شهررو شوره

أجا برسی نهو خیمه‌ی سی پره‌نگ
له‌لای وه ستاون سواران بو جنگ

طناف پاوریشم استونی له‌زیو
دست کردی وه ستای خاصی کس نه دیو

جوانیگی تیایه وهك غنچه‌ی بهار
گوونی گرتو وه له‌ده‌نگ ده‌فو عودو تار

پهرری طاوسی داوه له‌سر تاج
دانیشتوه له‌سر کورسی داری عاج

کویه پیم بلی شوخ و نازداره
دیاره سازاده ی عالی تباره

ووتی فریدون زهر رین کلاهه
شیری میدانه فرزند ی شاهه
جا پرسی که او خیمه دیز پرنکه
له دمو ره ی قطار اسپانی جنگه

بیداخی هه یه وهك چناری بهرز
سری بیدوه بوفلك له أرض
سری بیداخی وهك کله ی شیره
دیاره بیداخی پیاوی دلیره

ووتی هی بهرام نه وه ی گودرزه
صدای گهوره یی له دنیا بهرزه
ووتی نهو خیمه ی زربانی غارا
دیاره له نوعی خبوه تی دارا

که ناری زیر رین دهوری گلناره
قیمتی کالای هیچ کس نه داره

به یداخى له ده وړى خیمه ی پیدایه
سه ری واهه سر اوجی اعلایه

خیوه تی کی یه وتی بزانه
هینی بیژنه شیرى ژبانه
کچه زای پوښتم له نه وه ی شیر
پاله وانیکى آزاو دلیره

وتی نه وخیمه ی که وړه ی نیلنگى
علمی له تهرجى ازدهای جنگى

میخی سه رتاپا له سیمو زهره
علمی له سر چرخى افسره
طناف آوریښم صافو کشیده
نادره ی زمان هیچ کس ندیده

جوانى به بهرگت پوی میدانوه
به گورزو گوپال بې سامانه وه
تیا دانېشته وه وه کو شیرى مست
غلامان له لای دست له بانى دست

په خشي له بردهم خيمه‌ی دياره
 سه‌رزینی سورمه‌و زینی تپاره
 چند حلقه‌کند همو چرمی خاور
 وابه‌زینه‌وه همو هل و اسراو
 سلاحی جنگی زوره او جوانه
 خفتانی له پښت به‌وری بیانه
 او مردو په‌خشه حلقه‌ی کنده
 له ایرانیاندا زور لام پسنده
 مردی‌کی وایه مانتدی که‌مه
 اکر عقم بیت اوه پوښتمه
 او شخصه‌کی په تو پیم‌یلې راست
 نه‌وه‌ک پوښتم‌بی به‌آوا تم خواست
 هیجری گودرز شومی بد‌کردار
 به‌مکرو حیل‌ه جاهاته گفتار
 وتی به‌زوراب که‌ورده او امیرم
 ناوی او شخصه‌ نیه له‌بیرم

هینده ازانم مردیکه آزا
تازه هاتووه او له بخارا
له کهل چنډ هزار جنگی دلیران
هاتووه بوامداد پادشای ایران
جوابی دایه وه زوړابی دانا
ووتی پیم بلی توخوا پوښتم کوا
پوښتم زور که وره و عالی مقامه
پیم بلی خیمه و بارگای کامه
ووتی پوښتووه بو باغی صد تهرز
وا له پاتختی چناران بهرز
کووئی کرتووه لده نیک نغمه ی گوړانی
نه هات بهامداد شاهی کیانی
جوابی دایه وه زوړابی آزا
ووتی که ی وعده ی سیرانه ایستا
پوښتم آرایه وه کو شیری نهر
چون پاش اکوئی له جنگو له شهر

تو پاست نه ووت نه مه جزات بی

شرطه تاماوی زندان جیگات بی

هیجر له دلدا ای ووت گر پوستم

به م پاله وانه من نشان بدهم

له وه اترسم آخر سر انجام

ضرر بی بو نه وهی زالی سام

وه ها باشته بوی نه کم عیان

با من بکوژی بیزارم له گیان

باو کم گودرزه له عالم دیاره

هشتاوهشت کوپی هه یه وناو داره

به غیری قه وه م و خویش و اقربا

باشن بکوژریم خو هیچ که م نا کا

جا زو راب ووتی له دلی خویدا

پوستم دیار نیه هر چند حه ولم دا

وا سپای دوژمن ها تو وه به قین

لشکر را کیشم له زابل زمین

نه م خياله^ي ڪرد زورابي دانا
 جابه^ي رقه وهه لساو خر و شا
 گرتي پشتينه^ي مردی هرزه کار
 حه وايدا له برج سرباني حصار
 له ولاوه نه مجا له سپاي ايران
 شاهي کي کاوس به دلو به گيان
 دستي کرد به بزم ڪياني دستور
 گووي يان له دهنگ نه و او صباو شور
 رڻو ستمي دهستان هه لسا آزانه
 ووتي امهوي^ي نهو پاله وانه
 بئينم به چاو بزائم آيا
 چونه وانه لين پشیده و آزا
 اچم اينم من نهو سالاره
 بزائم کي^ي به آخو چه ڪاره
 لباسي شهوي خيرا ڪرده بهر
 هه لسا آزانه وه کو شيري نه رر

شه و پرهنگي پوشي به وينه پي دزان
 روي کرده صحرا و چولو بيابان
 پويشت گه يشته هيواني سرا
 به ماته ماته اجا پراوه سستا
 سيري کرد به زمي توركان به تابه
 زوراب خريكي نوشي شرابه
 لاي دستي راستي زوراب هومان بو
 له لاي چي په وه جاي دليراب بو
 صد پاله وانان له شراب سرمست
 لاي پراوه ستابون دست له باني دست
 پويستمي دستان متحيرما
 له دلي خويدا ووتي به خدا
 به شانو باهو وهك سامه و پويستم
 خنجر ته کيشي له چرخي جه وستم
 به بالا عيني سامه و نريمان
 هروه کو زاله و پوري کرمان

وه ختی که رپوستم لهملکی توران
 لشکری هه لگرت بچی بوایران
 دایکی زندهی رزمی له گه لیا هه نارد
 زور نصیحتی کردو پی سیپارد
 ووتی دخيلم که چو یته ایرن
 اینی اوسا جنگی دلبران
 یقین کیکاوس شای ایران زمین
 له گل خوی دینی سپای سهمگین
 اورپوژه جنگی دلبران نه بی
 هیا هه ی پانگ هم شیران نه بی
 کاتی که رپوستم نه بینی به چه م
 زو بچو بولای تو به خاطر جه م
 سچمدهی بو به رو بسو له خاک
 بی کوری تو م ای شیری بی باک
 رپوستم او شه وه به دلی بی تاب
 وه ختی که رویش ت بینی زوراب

له ناڪاو زوړاب هه لسا له ناو به زم
 بو ته وهی بچیت بو شه رو بو زم
 له باده و شراب نابی بو غنبر
 مست بو له درگا که رویشته دهر
 سیری کرد یکی له دو شمنانی
 خوی مات کرده وا به پنهانی
 زوړاب به توندی که لی کرد سوال
 ووتی چه کاره ی تو چیته خیال
 جوابی نه داوه نه هاته گفتار
 ابجا زنده زم پوی تی کرد به قار
 کمر بندی گرت بی ترسو اندیش
 پوستم جا به قار بوی پویشته پیش
 مشتی کی لی دا به توندی پوستم
 شیر می ندالی هاته وه ناو دهم
 مغزی له سه ری به جاری پوا
 که و ته سر زمین وه کو ترو ژان

جسته‌ی زنده رزم غلطانی خاک‌بو
 آخری عمری‌ها ت زورپوچی دهرچو
 تقدیری واکرد خدای بانی‌سر
 زوراب له‌باودکی بینی‌ضرر
 هاتنه دهره‌وه هومان بهرهمان
 دی‌یان زنده رزم که‌وتوو بی‌گیان
 سرسام‌بون ووتیان امه‌چون کاربو
 کی‌بو بهم‌نوعه واکیرت داربو
 ووتیان به‌زور لب‌کی‌تهم‌کارهی‌کرد
 تو سلامت‌بی زنده رزم مرد
 تماشایان کرد متحیر بون
 لاشه که‌وتبو غرقی خاکو خون
 ووتیان با امشه و تاوه‌ختی سحر
 ایشکچی بن چند مردی دولاو
 سبه‌ینی به‌اذنی خدای لامکان
 آبی بربادکم لشکری ایران

خلاصه پوښتم که ررایه دواوه
سیری کرد که کیو وا بهر یگاوه
کیو پاله وانی پای تختی شـابو
به شهو ایشکچی ایران سپا بو
شمسیری کیشا کیو مانند شیر

چو به ره و پیری پوښتمی دلیر
پوښتم تی که یشت کیوی سر کیشه
به شهو پاسه وان دل بی اندیشه

ووتی آی نه که ی نوری دیده ی من
سالاری گران برگوزیده ی من
کیو ووتی پوښتم له کووی بوی تو خدا
به تنهـا سواره لده شتو صحرا

ووتی پوښتم بو سیری زوړاب
بو دیتنی تهو یکجار بوم بی تاب
هر چند به بالا تازه نه مامه
به شانو شوکت اولادی سامه

حیفه پالنهوان ایران وولاته
 روچی نزیکی یوم الماته
 شمشیر اکیشی بو چرخي اخضر
 به لام به دستی من نه بی بی سر
 که نه م قصانه ی بوکیو ته و او کرد
 چو بو خیمه ی خوی پراکشا دستو برد
 سری نایه وه له ناو په خت خواب
 نه ی نوشی به شاد پیاله ی شراب

بیانی وه ختی خویندی که له شیر
 له فلك لاچو پرده ی سیاقیر
 لشکری خورشید دای پوشی سر ارض
 پیداغی هه لکرد له کوساری برز

هه لسان خرۆشان لشکرو سپا
 لیدرا دهولو طیل و کرهنا
 له جینگا هه لسا زۆرابی جنگی
 کردی به بریا زری فرنگی
 سلاخی جنگی هرچی بو تمام
 ناوی خدای برد پوشای به اندام
 آوزهنگی له اسپ جهان پیاذا
 روی کرده تیپی ایرانی سپا
 که یشته خیمه‌ی شای کیکاوس جا
 پنجا میخی چه تری شاهی هه لکیشا
 نووتچی کاتی خیمه‌ی شهریار
 له ترسی زۆراب زو کردیان فرار
 نعره‌ته‌ی کیشا وه‌ک شیری شرزه
 دلی دلیران گشت هاته له‌رزه

ووتی کیکاوس اگر توشاهی
 سرداری همو ایران سپاهی

بلیٰ مردیکت بایته میدان
 بکهین نه بردو جنگی دلیران
 به حق خدای گه وره و کردگار
 امرو له میدان عرصه ی کارزار
 له خیمه ی شاهي اتهینمه دهر
 اتخه مه ی سرخاڭ سپای پر خطر
 خیمه و بیداغت سرنگون اکم
 خو تو لشکر توناوتون اکم
 کیکاوس امه ی که ییست در زمان
 گیوی نارد بولای پو ستمی دستان
 ووتی وازو راب هاتووه به قار
 نه کا قصدی قتل شاهي تاجدار
 پو ستم به گورجی سواری پرخش بو
 وه کو فیلی مست زو بو میدان چو
 واپو یلاو شیوه ن فریادو زاری
 هه لسا له لشکر مردانی کاری

وتیان کو اړوستم بڼچ نه هات اړه
 سپاگیر ودهی چنگالی شیړه
 به زورابی ووت پړوستمی دهستان
 ووتی بزانه ای شیړی میدان
 که وتو یته گیژی بحری بی سامان
 ایستاله دهستم چون دهر اکهی گیان
 مسکینی فقیر دل پراکنده
 گرفتار نه بی به دهستی بنده
 زوراب وتی پی جهان دیده کار
 پیری پشت کو می جفای روزه کار
 لای پیاوی عاقل داناو هونرمند
 بۆت لایق نه قصه ی نا پسند
 اگر تو دیاری منیش بای واده م
 زور هونرمندم هونرمند زاده م
 به لام پیرد میړد دیوانه ی که م فام
 امرو به کمند ساخته ی جرمی خام

له سرمالى زين آتېنمه سرخاك
سېنەت بە تېغى ھىندى اكەم چاك

دو مردى پرزور درحال و دەردەم
دەستيان كرد بە جنك زوراب و پوڭستم
پوڭستم ووتى پى تو نوجوانى
بوچ دېتە ميدان مردى ايرانى

دونيائ نەديو ھېشتا من دالى
بى خبر لە ضرب گورزو گوپالى

من دنيا ديدەو نادرەى دەورم
شېرى پرذاتم نهنكم بەورم
استيرەى روى چرخ آسمان كامە
نازاني ذاتى شيران لەلامە

خداى بى مانند بو تو شکرانە
تقدیری تو یە ئەم گشت کارانە

معلومە مارو مورو وحش تمام
اناسى اولادى خوۋى بە عقلوفام

که چی یکیکی وهك پوری دستان
 چلون نهی نای کوری له میدان
 بهو نوعه بوبون هردو هراسان
 یکیان نه ناسی به امری یزدان
 دهستان کرد به شرپ عاقبتی کار
 هه لیان گرت نیزه ی تیژی زهردار
 دایان له یکتا نیزه و گورزو تیغ
 له قصدی یکتا نه یانکرد دریغ
 به نوکی الماس نیزه ی خطرناک
 حلقه ی زری یان پړایه سرخاک
 خوین فواره ی ابهست له لهشیان وهك گل
 آخر به نیزه کار نه بو حاصل
 گاهی به گورزو گاهی به خدهنگ
 له یکتا دهشتی پانیان کرد به تنگ
 به مانند کیو نه له خشان له شر
 نه نه هم عاجز بو نه او تنگ خطر

رۆستم له داغا دلی بو به خوین
ووتی ای خدای بی مکان و شوین

خۆمن قاتلی بهرو دیوان بوم
به دست تهه طفله چۆن هراسان بوم
چندجار شرم کرد من له گل دیوان
هرگز بهم نوعه نه بوم پریشان

فکری کرده وه به دلی پردرد
اسی جولان دارتی چاره ی نه برد
به پنجه ی پرزۆر بازوی شیرشکار
گرتی پشتینه ی زۆرابی ناودار

که ئی زۆری کرد زۆراب نه له خشا
له ناو مالی زین اصلا نه جولاً
نۆبه ی زۆراب هات گورزی خسته کار
دای له قلغانی رۆستمی نامدار

رخشه که ی از نو ی نایه سرزمین
پنای برد به ذاتی رب العالمین

له زوری بازو ښاغلی بو وورد
پوښتمی دلیږ ښچ اوږی نه کرد
زوراب ووتی تو پوښتمی زالی
بوږیه له ضربی کورزم نانالی

لام وادیاره که توی فیله تن
اگر پوښتمی راست بلی به من
جوابی دایه وه ووتی گر پوښتم
بینی دنیا نابینی به چم

پوښتم شیری که بی مانده و پو
چون فیزی دینی بیته جنگی تو
له لای فیله تن من کمتریم
له کووی لایق میدانی قیسم

جاله کورزو تیغ زو بون دس بردار
غمگین بون له دهس جفای پوژگار
به تقدیری حق جهان آفرین
له سر پستی اسپ اجا دابه زین

دهستان پیکایه سر حلقه‌ی کند

به ربونه زوران به بی چونو چنند

زوراب به توفیق سی لایسام

گرتی کربند نه وهی زالی سام

خستیه سرشانی به قارو به قین

سورری دا پوستم که وته سرزمین

زوراب وه کوشیر به دلی بی غم

زو اژنوی نایه سر سگی پوستم

دهستی دایه تیغ حربهی مصری کار

که سینه‌ی پوستم بکاله تو پار

پوستمی دهستان ووتی بوجوان

قصه بیک اکهم مروه آمان

وهاییه قانون گشت پالواهران

وه حتی له میدان که اگر زوران

هر کس اول جار بی دهسه لات بو

تهی به خشن جار ان عادت وهابو

به و حيله و مكره پوښتمى دستان
 خوځى رزگار كړدزو له عرصه ي ميدان
 هر دو كيان ماندو گه ررانه وه دووا
 چونه وه خيمه سراوو خرگا
 دو شيرى پر زور دو بهرى پيان
 چونه وه جيگا و مسكنى خويان
 پرسي له زوراب هو مان له ميدان
 بو چى تو نه تكوشت دوزمنت ده ران
 ووتى اى هو مان يقين پوښتم بو
 صد كورزم ليدا هيشتا لاي كه م بو
 زرئى پارچه بو كه و ته سر زمين
 ذره نه له خشا پاله وانى كين
 به گورزو شمشير به حلقه ي كند
 عاجى نه كړا نه هاته ژير بند
 آخرى اچا بهر بوينه زوران
 خو مان ختمه دست خالقى سبحان

به اذنی خدای جهاندارى پاك
خسته سرشانم فریما به خاك

كه چى به مـكـرو به حيله ی بیجا
عاقبت له دست من خوی نجات دا

سینه م لهت نه كرد به تیغی خطر
به خشم به یزدان خدای بانی سر
هو مان ووتی پی زور خراپت كرد
له بر چى نه تكوشت خیرا دستو برد

تو نه وت نه كوشت هر اتكوژی نه و
ابی به واتهی خلق و نه مو نه و
كه وته داوی تو شیر یكى وها
يكجار نه قام بوی نه تكوشت به خوا

توفیقت بدا خدای بی نظیر
اجا بیکوزه هیچ مه كه تقصیر
پروستم كه لاشه ی ساكن بو له درد
چو بو ناو خینه ی خاصى لا جور د

کیکوس ووتی چلوئی پوستم
لام وایه دلت کهیل بووه لهغم
خو مندالی بو له عرصه‌ی میدان

بوچ دستت نه بهست پوستمی دستان
پوستم عرضی کرد ای شاهی دلیر
نه مزانی دیو بو یاخو نره شیر

به دست اووه وه زبونه حالم
آبات بو توران گورزو گوپالم

چند سال و وه خته من پهلوانم
قاتل دیو و جادو گهرانم

ریگه‌ی جهوت خوانم برری به تنیا
نه ترسام له شیر و له جادوی گومرا

ایستا به دسني طفلیکی وها
په شیوه حالم شاهی عالی جا

گر یارم نه بی خدای دادگر
نجاتم نابی له عرصه‌ی خطر

باسی شری دوهمی پږوستم

له کهل زوړاب

بیانی وهختی خورشیدی خاوه ر

له بورجی فلک سری هاته دهر

دایان له کوس و طپل و کره نا

له رزی سرتاپا زمین و سما

له لاییکه وه ایرانی سپا

له وزیر علیه سپایان سان دا

فیلتن وهختی که له خه و هه لسا

زرئی و اسلحه ی جنگی له خوی دا

کورزو قلغانی هه لگرت وه کوشیر

سوار ی پرخش بو آزانه دلیر

جا آوزه نگی دا له پره خشی طیار

پږو یشته میدان عرصه ی کارزار

لهولاه ديسان زوراب بي درهنگ
 كردي به بريا اسلحه ي پوي جنگ
 پوستم بانگي كرد ووتی نو جوان
 كه وتيه ناوگيژي بحري بي پايان
 زوراب ووتی جا خسته ي به شيو حال
 من زورارسم امرو ليت سوال
 اگر پوستمی پيم بلي ايستا
 تاله ميدانا نه بوي كاله لا

هيچ گوتی نه دايه قصه كي پوستم
 راستی بي نه ووت چه زورو چه كم
 ووتی به زوراب بي عقیلي نه فام
 بي خبر له حال دونیای ناتمام

ايره ميدانی زوران ازی به
 نه جيگای مگرو حيله سازی به

دو مردی دلیر آجـا دابه زین
 وه کو نره شیر هاتنه سرزمین

چند دفعه ووتیان الله اکبر
گرتیان کھرو پشتینه یی کتر

دو کیوی البورز پیچران جا به هم
وه کو ازدها یا ماری ارقم
پو ستمی دهستان وه ک شیر ی شکار

ناوی خدای برد به قین و به قار
زورابی هه لگرت دایه سرزمین
دهستی برد هه لی کیشا تیغی کین

هر چنده زوراب ووتی الامان
دای به مینه ی دا خنجری برران

نوک کی خنجری تیژی پر خطر
له دلو جرگی سری چووه دهر

بالای وه ک سروی صافی زر ستون
وه کو گولاله په نگین بو به خون

جازوراب ووتی پیری دل له سنگ
منت گوشت به تیغ ژاراوی فرنگ

زور خراپت کرد تو نیته خبر
له دهستی باو کم پروح نابهنه دهر
پروستم ووتی پی کی به باو کی نو
له توران زمین تو خدا پراست پرو
ووتی پروستمه شای کمر لاله
شیران له خوئی که و تونه ناله

گر بی به طیر پرنده ی طیار
به حلقه ی کند آتیه نیته خوار

پروستم امه ی بیست شادی کرد بطل
سرسام بو له سام نه وه ی تخمی زال

ووتی نشانه ت چیه له پروستم
پراستیم پی بی به بی زیادو که م
ووتی ها بگره بازو بندی لال
هینی پروستمه نه وه ی تخمی زال

دایکم له توران به صتی به بالم
بو تو ییت خو من به شیوه حالم

پوښتم سیری کرد دانه‌ی لالی‌بو
یادگار بو کورپی خسته حالی‌بو

ده‌ستی برد بڅه‌ی زړی چینی کار
دای درری ته‌واو له‌سر هتاخوار

به‌ربووه‌هاوار به‌آوازی به‌رز
گیو هات زوله‌گه‌ل هرامو گودرز

ووتیان به‌پوښتم بوچ اکه‌ی هاوار
چیت لی‌قه‌وماوه شیړی کارزار

پوښتم ووتی پئی مه‌پرسن حال
پشتی خوځم شکاند ویرانه‌مالم

به‌آخری پیری له‌عرصه‌ی نبرد
جرگی فرزندی خوځم پارچه‌کرد

خنجری کیشا خو‌ی بکا بی‌گیان
گودرز دستی‌گرت گیو‌گوئی آمان

خنجریان له‌دست پوښتم دهره‌ینا
دستیان‌کرد به‌شین زاری وواویلا

گیو ووتی پښتم دلیری بی باک
زوراب له دس چو خوت مه که هلاک

هیچ بقای نیه ته م دنیاى فانی

او مرد تو بڑی بهشادمانی

له دنیا ملیون مردان کوچیان کرد

هزارانی وهك زورابو تو مرد

له پښوی ازل نوسرابو له سر

باوك له کورپی نه زانی خبر

هوشنگ شاه له گل جمشیدو دارا

همو که و تنه خاک ژیرسنگی خارا

پښتم جاووتی گودرز نازانی

کس وهك من نه بو له دنیاى فانی

به مودای الماس خنجری برران

جرگی فرزندم پستی خوّم شکان

پاستیان و تو وه حکیمانی زو

چاک ته بی زامی تیغ به نوش داری

کهوا له خزنه‌ی کیکاوس شادا

وا له صندوقی صافی طلادا

زور پڄا اکم گودرزی دانا

زحمت بکیشه هانا صد هانا

بچو ٻو خدمت شای کمر لالان

عرضی که همو باسو احوالان

بلی که پوستم کردویه خطا

جرگی کورپی خوئی در ریوه ای شا

که می نوش دارو بنیڑی بومان

چاوم له ری یه دخیلو آمان

گر شفا بدا خوای دادگر

زو له خدمتیا ابهستم کمر

هتا کو زندوم له سر پوی بسات

کمر به ستهم من حاضر م له لات

گودرز که پویشست گه یشته حضور

سجده‌ی برده بهر شاهی بی قصور

عرضی پښتۍ همو سرتاپا
گيږايه وه بوشاهي عالي جا

شاه ووتی گودرز توهه ی خبردار

و وتم طوس پښتم زو بده لهدار

خيالي و ابو من بکا دوستاخ

واله دلمايه ايستاش دردو داخ

اوسا تنهابو پښتم هزار جار

قصه ی زور په قبو له لای شهریار

چاک بيسته وه اگر فرزندی

له کس ناميني ترسو گزه ندي

پښتم و زوراب يك بگرن آمان

زو ته کن ويران ايرانو توران

گودرز گه رراوه بي صبرو آرام

هاته وه بولای نه وه ی زالی سام

ووتی کي کوس بي عقله و خامه

ديوانه و مجنون شيت و نه فامه

خپالی پوچی هیڼاوه ته دل
ته لی نوشدارو لام نابی حاصل
چاکتر وهایه خوټ پچی ایستا
زو لی بسینه و وره وه دووا

پړوستم برېووه شیوه نو زاری
فرموی چند فرشی جوانی زپرکاری
هیڼایان بولای به عجله و تاو
لی پرژاند عطرو عنبر و گولواو

پیچای له لاشه ی فرزندی شیرین
پارچه ی آوریشم دیبای کاری چین
هه لیان گرت له سرخاکی سیای تار
بردیانه خیمه ی خاصی زړنگار

له لای حاضرېون گشت پالنه وانان
دستیان کرد همو جا به قور پیوان
هه لسا و او یلاو شیوه نو افغان
له دلیرانی لشکری ایران

که وره کان گیو و گودرزو گو شاد
 زو اره و بهرام شیدوش و فرهاد
 صف صف کو مه ل بون لشکر خر و شا
 دلیران لباسی پره شیان زو پو شا
 پو ستم هاواری اکرد انالا
 ناله ای اچووه سه ر عرشی بالا
 زو راب ووتی پی نه وهی زالی سام
 بهس بکه شیوهن پی سوده له لام
 تقدیری و ابو خالقی معبود
 فرزند له باو کی نه گات به مقصود
 من له تو م پرسی نه ک جاری چند جار
 به هیچ نوعی خو ت نه کرد اظهار
 تازه خو شیوهن فائده ی نه
 عمرم آخربو زاری و شین چیه
 تو شیوهن مه که نه وهی تخمی زال
 مه گری خو ت مه که هیئنده په شیو حال

به لَام لشکرَم وَا له ده شتو دهر

بی گه وره ی سردار بی کس و بی دهر

و ا به جی ماون عاجزو بی کس

رنج به رخسار بون به و دهر و عبس

من و ا به خنجر پاره بو جرگم

امانت به تون اوان پاش مرگم

از سم کاوس پادشای ایران

به شه و شیخون بکا بوسریان

یکی بنیره به تعجیل و دهر

بلی بار بکن زو بررون به شه و

به دلی عاجز بچنه وه توران

ساکن بن له جی و منزلی خویان

گورزو تیرو تیغ اسلحه ی جنگم

جلی خویناوی و درعی شه و ره نگم

بیده ن به دایکم بلین به شیوه

جلم جی ی تیغی روستم واپیوه

دایکم هر بگری بو بختی زه بون
 بو زامی سخم بو دردی درون
 سرم نایه خاک ژیر سنگی خاران
 بیزار بوم له دین دیداری یاران
 وصیتی زوری کرد بو یان اوجا
 شهو به سردا هات به امری خدا
 به زامی تیغی زهراوی فره نگ
 پرویشته له دونیای کاروانسرا پهنک
 وهختی بیانی جا به امری شیا
 قطاری زوریان یکجار پرا کیشا
 دایان به یکدا له دهشتی پر قین
 کوچیان کرد پروین له کابل زمین
 کاتی باریان کرد لشکرو سپا
 لشکری زوراب مایه وه له دوا
 بعض پالاهوانو سپای زابی
 له گل کهس و کار خزمی کابی

مانه وه لهوئ درون له غم که یل

فرمیسک له چاویان اهات وکوسیل

پوستم خجل ما عاجز شرمسار

سرا پرده ی خاص خیمه ی زرنکار

استونی چادر زنجیره ی کمند

فرشی آوریشم کورسی دانه بند

گومه لی کردن هموی له صحرا

سوتاندی یکسر آگری تی بهردا

لاشه ی زیوینی زورابی دولبر

شوررا به کافور به مسکو عنبر

خستیه نه تابوت آلا ی دل پذیر

برینیان پرکرد له عطرو عبیر

هه لیان گرت شیران آزای کمرلال

بهشین و گریان بردیان بولای زال

زال خبری بیست پیری زمانه

متحیر بو دهره هات له یانه

له گل اهل و بیت هاتن بو ایوان

دهنگی شیوه نیان اچو بو کیوان

سبب یان کهوا پږوستم بو پیدا

به پږو شهوه وه کژب اگر یا

زال زرر درون پږایشو آزار

بخه ی خوی درری له سر هتا خوار

ناردی تابوتیان خیرا هینا بوی

هتا بینی جگر گوشه ی خوی

به گاز بزماری تخته ی کرد پاره

کردی تماشای کورپی بی چاره

به بالا و هیبت هر وه کو سام بو

به باهو شیر ی شرزه ی تمام بو

عمری چوارده سال نه بو یا کمتر

جرگی بر رابو به نو کی خنجر

روی کرده پږوستم زالی سیا بخت

نالاندی ووتی پی به بانگی سخت

باسی خبر زانی دایکی زوراب له کوژرانی
کوپه کهی. به دستی پوښتم

بو دایکی زوراب که بردیان خبر
ووتیان که زوراب به تیغی خطر

به دهستی پوښتم زوړو زبون بو
سرتاپا بالای ره نگین به خوین بو

کوژرا به تیغی زهراوی خطر
چو وه ژیر خاکی تاریکی بی دهر

دایکی که بیستی بهم نوعه احوال
به ناخون هلی کند قطران خال

ووتی نه وهی شیر دل پسندم پوښ
پوښلهی نازدارو هونر مندم پوښ

گل پو گل ده ماغ نه و نه مام پوښ
شیری شیرزاده توخهی سام پوښ

زۆرانی زرمشت بچکه شیرم پو
آز او پشیدو زور دلسیرم پو

هرخوم به قوربان زرره‌ی که وانت

به فدای های و هوی عرصه‌ی میدان

گیانم به قوربان گیانی شیرین

فدای بزم و پرزم میدانی قین

فدای بالاتبم به و نه مانی نو

عمرم نه مینی یا خواله پاش تو

قوربانی گونای شه و چراغت بم

فدای زامی سخت او فو آخت بم

هو میدم هه‌یه جهان آفرین

حقت بسینی پوله‌ی دل غمگین

صرتاپا جلی تعزیه‌ی پو‌شی

له‌جی‌ی نانو آو خویناوی نو‌شی

باسی لشکر بردنی تمینه بوشی له کهل پوستم

پوژی تمینه زور رقی ههلسا

سویندی خوارد به ذات خدای بی هاوتا

ته بی من هه لسم نقاب پیو شم

بو ایران برروم به قار بخرو شم

شاری سیستان قصری زالی سام

بسوتینم من به جاری تمام

نه بانی قصاص خوینی کورمه کم

شرطو عهد بی بیدم پوستم

به شیریه هندی لبت بکه م جرگی

سور بکه م به خوین سرتا پابرگی

امری کرد سپاو لشکر دستو برد

حاضر بو در حال بو جنگو نه به ارد

سلاحي شهري بهقامت پوشا
 بو شهرو دعوای پوستم خروشا
 تیغی الماسی تیژی پرخطر
 وکوشیری نر بهستی به کمر
 ۳۰ هزار سوار کمر بسته‌ی شر
 بردی روی کرده دهشتو صحرا و دهر
 پویشست به یلغار به بی مدارا
 لشکر دای پوشی روی دهشتو سارا
 زال خبری بیست به دلی پردرد
 روتیان تمینه خالان لاجورد
 هاتووه بوخوینی فرزندی زوراب
 به پروشه‌وه به دلی بی تاب
 الماسی بوشر کرده به بهردا
 شمشیری هیندی وابه کمردا
 که امه یان بیست پوستم له گل زال
 چونه دره‌وه عاجز به شیو حال

چون بوبرامبه رتیمه ی بیگرد
 یخه یان درری به دلی پر درد
 بوزوراب دایکی یکجار عاجزبو
 اسپه کی تاودا پی یان گه یشت زو
 هه لی کیشا تیغ ژهر اوی فره نگ
 که بیدا له سر په لوانی جنگ
 زال خیرا پو یشت زو به دستو برد
 له دست تمینه تیغه کی دهر کرد
 زور له تمینه پارایه وه زال
 عذری خواست له لای بانوی موسن خال
 جار پو ستم ووتی زالی زهر آمان
 بیکه به حق حضرتی یزدان
 بهیلله به تیغ با بیرئی جرگم
 قلم واجبه لایق به مرگم
 توخوا جوله که یا گه ورو فره نگ
 کی کوشتویه تی کوپی خوی به جنگ

زال ووتی پړو له یقین بزانه
امه تقدیری امری یزدانه

حکا کانی ده ور مردانی عاقل
هیچ کس تقدیری نه کردوه باطل

چاک وایه له لام له مه ولا به جوت
هر دو دایشن خدای جبروت

بلکو مرحمت بکا پر له تو کورپی کرم کا به نه وو به تو
بکن شکرانه ی خدای فریاره س

غم هتا کو سر نامینی لای کس
زال نصیحتی هیڼده کرد هر دو
به قصه یان کرد دلیان سا کن بو

دابه زی له اسپ به حصن و جمال
اقناع بو به قصه و نصیحتی زال

مجا زالی زهر پیری فرزانه دستي گرتن و بردینه یانه
تمینه دایشت له گل فیله تن
به صورت و ه کو گل غنچه ی چمن

چند حفته لهوئ غمی دا به باد
لهو ترشو تاله خاطریان بو تشاد

له پاشان به امری خدای لامکان

باری حلی بو تمینه دیسان

نویانگو نوپوژ که وعده ی رابورد

خدا کوپنکی نی یان گرم کرد

وازیان کرد درگای خزینه ی شاهان

دررو آلتونیان زور کرد به احسان

آجا به جاری غمیان دا به یار تازی کوپدیان (فلامرز) نا

چند پارچه قوماش چند خزینه ی سام

دایان به فقیر و هزارو ایتم

به عونی خدا خالقی عالم

ته و او بو جنکی ز رابورد و ستم

هزاران صلوات و درود و سلام

له سر پوچی پاک سید الانام

ته و او بو

انتشارات محمدی مقر
تاسیس ۱۹۵۶